saní nebo kár, nelze práce této odepříti ani natěrači, jelikož práce tato přirozeně zahrnuta jest již v rozsahu oprávnění jeho živnostenských (obch. a živn. komora linecká). V těch místech, kde není živnostníků takovýchto, přejímá práce lakýrnické na kočárech sedlář, jakožto nejbližší živnostník, a to z té příčiny, že tam, kde nejsou jednotlivé živnosti tak obsáhle zastoupeny a rozděleny, pravidelně si sedlář tuto živnostenskou dovednost již v učení osvojí (obch. a živn. komora ve Vídni).

III. Živnost lakýrníků a živnost malířů pokojů jsou ve smyslu § 14 č. 6 řádu živn. živnostmi příbuznými, tvoříce obyčejně podklad téhož jediného oprávnění živnostenského. Naproti tomu jsou natěrači a maliři pokojů představiteli dvou samostatných živností řemeslných; natěrač není oprávněn zároveň provozovati i živnost malířskou a obráceně (obch. a živn. komora v Č. Budějovicích).

IV. Natěrač nemá výhradného práva k pracím natěračským, jelikož dle § 37 řádu živn. oprávněn jest každý živnostník za účelem úplného provedení svých výrobků potřebné k tomu práce spojovati a chovati i k tomu nezbytné pomocníky živností jiných; smí tedy i zámečník, klempíř, truhlář atd. prováděti veškeré práce natěračské, jichž jest potřebí k úplnému dohotovení výrobků jeho (obch. a živn. komora celovecká).

V. Vedle starého zvyku oprávněn jest jak klempíř, tak i natěrač natírati »střechy plechové«, jelikož dle § 37 řádu živn. smí onen (klempíř) dohotoviti své výrobky až na stupeň absolutní jich upotřebitelnosti, k čemuž přináleží při nové střeše z plechu i natření její, a natěrač oprávněn jest úplně k natírání všech stavebních prací, k nimž započítati jest i »plechové střechy« (obch. a živn. komora v Linci). Oni živnostníci, kteří platí daně jakožto natěrači, nejsou oprávněni jako takoví k malířství písma, jelikož živnost natěračů a malířů písma — jsouce jinak živnostmi příbuznými — dle souhlasného náhledu kruhů živnostenských samostatnými jsou živnostmi, z nichž prvá se provozuje jako řemeslná, druhá pak jako živnost svobodná (obch. a živn. komora plzeňská). Natěrači a lakýrníci nejsou oprávněni beze všeho dalšího provozovati i obchod barvami, jsouce naopak povinni specielně ohlásiti provozování obchodu barvami (obch. a živn. komora ve Štýrském Hradci).

Živnost malířů písma a štítů.

I. Pojem.

Tato živnost náleží k živnostem koncesovaným a nesluší ji tedy řaditi k živnosti lakýrnické nebo natěračské nebo vůbec prohlašovati ji za řemeslnou živnost, jelikož ku provozování jejímu nepostačí ono dle § 1 živn. novely ze dne 15. března 1883 žádoucí vyučení a delší zaměstnání beze zvláštních vrozených schopností k této živnosti a beze zvláštního umělecko-průmyslového vzdělání průpravného, soustavy učňovské při živnosti této není, a tudíž kriteria stanovená pro nějakou živnost řemeslnou zde chybí. Nesluší tedy živnost malířů písma a štítů považovati za živnost řemeslnou (výn. min. obchodu ve shodě s min vnitra ze dne 1. července 1884 č. 12237).

II. Rozsah živnosti.

V objem této živnosti přináleží výhradně jen zhotovování a malířství štítů a písma a pohyblivých dekorací; veškery ostatní práce malířské spadají v obor řemeslné živnosti malířů, natěračů a lakýrníků, kteříž to nejsou ale oprávněni zhotovovati štíty, nápisy a pohyblivé dekorace; chtějí-li

však i těmito pracemi se zabývati, povinni jsou ohlásiti svobodnou živnost malířů štítů, písma a dekorací (srv. výnos. min. vnitra ze dne 9. dubna 1886 č. 1458). Vedle § 37 řádu živn. má ovšem každý živnostník právo, aby za účelem úplného dohotovení svých výrobků potřebné práce spojoval a k tomu nezbytné pomocníky i jiných živností choval, pročež i malíř štítů smí také prováděti práce potřebné k úplnému dohotovení svých výrobků, totiž štítů, a to právě jsou potřebné práce natěračské a lakýrnické a oprávněn jest i použíti k tomu pomocníky natěračské a lakýrnické. Jelikož však dle dalšího ustanovení § 37 řádu živn. rozuměti jest »pomocníky« — při řemeslných živnostech ovšem — nikoli učně jiných živností (nýbrž tovaryše atd.), nesmí malíř štítů míti učňů natěračských a lakýrnických, poněvadž tyto dvě živnosti jsou živnostmi řemeslnými (výn. bukovinské vlády zemské ze dne 1. srpna 1891, sub. Freye a Mareše č. 959). Malíři štítů jsou oprávněni dodávati štíty kovové; snášíť se to i s všeobecně ústáleným zvykem, že totiž obecenstvo potřebující štítů neobjednává jich vlastně u kovolitců nebo řezbářů písma atd. a neodevzdává je pak teprve malíři písma k malování, lakování a k dokončení, nýbrž nutkáno jsouc zájmy pohodlí a láce, jakož i z toho důvodu, aby mělo záruku náležitého provedení, obrací se obecenstvo přímo k tomuto živnostníku (t. j. tedy malíři písma a štítů), jenž v poslední řadě dovršuje celou onu práci, kterouž dle potřeby k jeho příkazu provádějí kompetentní odborníci (výn. halič. místodržitelství ze dne 9. března 1894 č. 18038, sb. Freye a Mareše č. 2960).

III. Živnost malířů písma příbuzna jest se živností pozlačovačskou, jelikož namnoze, k. př. při pozlacování železných náhrobních křížů potřebí jest zcela jednoduché manipulace, která se provádí na podkladě záležejícím z nátěru olejových barev, takže zde vyloučena jest každá práce malířství hlazeného; jest tedy bez nejmenších pochybností malíř písma, jemuž samo o sobě již přináleží pozlacování štítků na železných náhrobních křížích, oprávněn i ostatní části takovýchto křížů pozlacovati (obch. a živn. komora v Linci, srv. sbírku Freye a Mareše č. 961).

Živnost malířů pokojů.

Živnost malířů pokojů náleží k živnostem řemeslným. Malířství pokojů a natěračství jsou dvě samostatné, ale příbuzné živnosti. Technika obou těchto živností jest nestejna, neboť malíř pokojů používá barev vodových a klihových, kdežto natěrač pracuje barvami olejovými, voskovými a lakovými. Malíři písma pracují výhradně na stěnách a štukaturách, natěrači však i na dřevu, kameni a kovech (obch. a živn. kom. budějovická sb. č. 3172). Obě tyto příbuzné živnosti mohou býti na venkově, kde nejsou živnosti tak specialisovány, spojeny, avšak k tomu potřebí jest, aby splněny byly předepsané podmínky. Vyčalounování stěn v pokojích a stropů papírovými čalouny (špalíry) jest vzhledem ku předběžným vědomostem technickým, jichž se k tomu vyhledává, integrující částí živnosti čalounické, kteréžto práce smí tedy malíř pokojů jen výjimečně a toliko v té případnosti vykonávati, když tato práce úzce souvisí s malířskou prací od něho obstarávanou a tudíž nutnou jest k úplnému provedení jeho výrobku ve smyslu § 37 živn. řádu (výn. min. vnitra ze dne 7. dubna 1894 č. 9137, sb. č. 3174). Sluší dále přisvědčiti k otázce, zda mají se pokládati živnost malířů pokojů a živnost pozlačovačská za příbuzné živnosti ve smyslu § 14 č. 6 živn. ř., neboť jak pozlačovač, tak